

strien og Haandværket Tilhængere af Systemet. Det maa bemærkes, at Landbruget ikke paa langt nær kan forsyne Landets Behov med Landbrugsprodukter, hvilket kan forklare dets Stilling. Det viser sig der som her, at de Erhvervsgrene, der eksporterer Varer, ikke er stemt for Restriktioner, der kan skade deres Marked i Udlandet, selv om Afsætningsforholdene i Indlandet derved bedres.

Det fremgaar af Beretningen, at Virkningen af Importregulering i Svejts ikke har vist sig før længe efter Ordningens Ikrafttræden. Og med Hensyn til de arbejdsløses Tal, som er saa meget omtalt, og som siges at spille saa stor en Rolle, udtales det i Beretningen Side 11, at i hvilken Grad det skyldes de trufne Foranstaltninger for at hjælpe Industrien, en almindelig Ændring i Konjunkturerne, Aars-tidernes Skiften eller andre Aarsager, lader sig neppe udrede. Dette er ikke nogen stærk Anbefaling for Importreguleringen.

Ikke helt uinteressant er det at erfare, at Lønningerne i Svejts nu paa det nærmeste er dobbelt saa store som før Krigen, hvorimod Lønningerne her i Landet er omtrent 3 Gange saa høje som i 1914, og naar man tager Hensyn til Valutaforholdene, vil Lønningerne i Svejts ligge omtrent 25 pCt. højere end før Krigen, hvorimod de her ligger omtrent 50 pCt. højere.

Modstanderne mod Reguleringen hævder, at de trufne Foranstaltninger holder Produktionsomkostningerne oppe over Verdensprisniveauet og derfor kun virker udskydende paa Krisen, som atter vil indtræde, naar Foranstaltningerne ophæves, og selv Tilhængerne erklærer, at Importregulering ikke kan afhjælpe Krisen, men kun mildne den. Der er altsaa langt fra Enighed om Importreguleringens Velsignelser.

Forbundsraadet har forelagt en Lov om Forlængelse af Importreguleringen til Udgangen af dette Aar, men Nationalraadet ændrede Fristen til 30. Juni, til hvilken Tid man venter at kunne gennemføre en Toldtarif. Det tyder paa, at man efter de Erfaringer, man har indhøstet i Svejts, er kommet til det Resultat, at midlertidige Toldforanstaltninger er at foretrække for Importregulering. Jeg skal her erindre om, som det i øvrigt er nævnt af den ærede forrige Taler Hr. Stauning, at Svejts i mange Aar har været et stærkt udpræget Frihandelsland, saa det maa skyldes de for Tiden herskende abnorme Forhold, at det midlertidig forlader dette

Princip. Beretningen slutter med den Bemærkning, at der er stigende Tendens til at kræve Reguleringerne ophævet, og det hævdes af mange sagkyndige, at Forholdene i Tyskland, hvor nu de fleste Industrier kalkulerer i Guld, er saaledes, at den svejtsiske Regering uden synderlig Risiko kunde ophæve Hovedparten af Importreguleringerne. Af det Materiale, der i øvrigt er indsamlet, fremgaar det, at Spørgsmaalet om Importregulering og i det hele taget Spørgsmaalet om Løsning af Industrikrisen og Arbejdsløshedsspørgsmaalet er brændende i de fleste Lande. Der har i flere Lande, saaledes Norge, Sverige, Holland, været nedsat Kommissioner eller Udvalg for at undersøge Sagen. Disse sagkyndige udtaler sig ganske overvejende for at foretage midlertidige Forhøjelser af Toldsatserne, hvilke Udtalelser kan samles i en Indstilling, der er fremsendt af den norske Industribeskyttelseskomité i Juli 1922, hvori det siges: „Intet burde være til Hinder for, at der straks ydes en enkelt Industriegren, der maa antages at tiltrænge Toldbeskyttelse eller Forøgelse af en saadan, Støtte ved dertil sigtende Forandringer af Toldtariffen uden at afvente en samlet Revision af Toldloven.“ Som formentlig bekendt har Norge siden den Tid forhøjet omtrent alle Toldsatser med 20 pCt. Holland har forhøjet Tolden for Cigarer til 30 pCt. af Værdien, dog mindst 15 Gylden pr. mille, hvilket omtrent svarer til 30 Kr. i danske Penge, og i disse Dage har Regeringen fremsat Forslag om Beskyttelse for Skotøjsindustrien. Jeg er ikke enig med den ærede foregaaende Taler i, at det hollandske Forslag absolut skal gaa ud paa Importregulering; der foreligger ikke noget bestemt om det, og der er vist lige saa megen Udsigt til, at det kan ende med midlertidige Toldsatser, derom ved jeg imidlertid intet bestemt.

Efter denne Indledning skal jeg gaa over til at omtale Importreguleringen herhjemme og meddele de Erfaringer, vi har indvundet. Men jeg gentager, hvad jeg tidligere har udtalt, at denne Sag er blæst alt for stærkt op, og at der har været og er alt for stærk Tilbøjelighed til at behandle Sagen politisk, hvorunder det saglige maa lide. Det var en Forudsætning ved Lovens Vedtagelse, at det skulde være for det første en Valutakriseforanstaltning, for det andet tjene til at formindske Arbejdsløsheden, for det tredje maatte Loven ikke medføre Prisstigning, og for det fjerde endelig skulde Loven